

Κι' ὁ Κατσαντώνης φώναξεν ἀπὸ τὸ μετερῖζι·
— «Δὲν εἰν' ἐδῶ τὰ ίάννενα, δὲν εἶναι καὶ ῥαϊάδες,
·Γιὰ νὰ τοὺς φένης σὰν τραγίδα, σὰν τὰ παχυὰ κρυάρια!
·Ἐδῶ ναὶ λόγκοι καὶ βουνά, καὶ Κλέφτικα τουφέκια.»
Τρία τουφέκια τῷδωρακαν, τὰ τρί' ἀράδ' ἀράδα,
Τό να τὸν πῆρε ξώδερμα, καὶ τ' ἄλλο σ' τὸ κεφάλι,
Τὸ τρίτο, τὸ φαρμακερό, τὸν πῆρε σ' τὴν καρδιά του.
Τὸ στόμα τ' αἷμα γιόρμισε, τὰ χείλη του φαρμάκι.»

84.

ΟΙ ΚΛΕΦΤΑΙ ΚΑΙ Ο ΙΜΗΝ ΠΑΣΣΑΣ.

Τρία πουλάκια κάθονται 'ς τοῦ Ῥάϊκου τὸ Γιοφύρι
Τό να τηράει τὰ Γιάννενα, τ' ἄλλο τὴν Βαλητζήστα,
Τὸ τρίτο τὸ καλήτερο τοῦ Ἰμῆν Πασᾶ τοῦ λέγει·
— «Οἱ Τζάμιδες τὸ σήκωσαν μὲ τοὺς Παραμυθιώταις,
Ἐδιώξαν τὸν Ροζιέρμπεν πὸ μέσα ωχ τοὺς Φιλιάταις,
Καὶ 'ς τὴν Βαλητζήστα πέρασε μ' ἔξη μ' ἔφτα 'νομάτους.»
Ροζιάμπεν περπάταγε τρεῖς μέραις ἐπερπάτει,
Τὸν Ἄρην πασσᾶν ἐγύρευε τὸν Ἄρην πασσᾶ γυρεύει,
Πάισεις καὶ τὸν ἀντάμωσε μέσ' τὰ Γραμμενοχώρια,
Σκύφτει τοῦ κάνει τεμενά, καὶ τοῦ φιλεῖ τὸ μέστι·
— «Πολλά σου χρόνια Ἄρην πασᾶ, νὰ ζήσῃ ὁ Σατραζέμη!»
— «Οἱ Τζάμιδες τὸ σήκωσαν μὲ τοὺς Παραμυθιώταις,
Σ τοῦ Ῥάϊκου ῥρίζανε τ' ὄρδι 'ς τοῦ Ῥάϊκου τὸ γιοφύρι.»
Πιάνουν καὶ γράφουν γράμματα, στέλνουν 'ς τὴν Βαλητζήστα·
«Σὲ 'σας χωρὶς Βελτζεστηνοὶ, σὲ 'σας κοτζαμπασίδες
Νὰ μᾶς μαζώξετε ψωμὶ νὰ φᾶν τὰ παλλικάρια,
Γίκτι σᾶς καῖμε τὸ χωρὶς, σᾶς πέρνωμε καὶ σκλάβους.»
Τὸ χαρτοφόρο ἥλιθωσαν 'ς τοῦ Γιώργη Σιέμ' τ' ἀλῶνι·
Σ τὸν Ἄρην πασᾶ τὸν πάισαν 'ς τὸν Ἄρην Πασᾶ τὸν πᾶνε,
Κι' ὁ Ἄρην πασσᾶς τὸν ρώτησε καὶ ὁ Ἄρην πασᾶς τοῦ λέγει·

